

Sygn. akt II CSK 677/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
przy uczestnictwie Gminy K.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeby wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości. Istotne zagadnienie prawne ma polegać na ustaleniu, czy brak dokumentów potwierdzających istnienie dobrej wiary posiadacza w chwili wejścia w posiadanie oznacza, że posiadacz jest w złej wierze, oraz czy

domniemanie dobrej wiary posiadacza może zostać obalone oświadczeniem wiedzy złożonym 10 lat po wejściu w posiadanie. Tak ujęte zagadnienie prawne nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ nie dotyczy żadnego istotnego problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Jest to w istocie pytanie o dopuszczalność i znaczenie konkretnych środków dowodowych. Tymczasem w odniesieniu do dowodzenia w postępowaniu dobrej lub złej wiary posiadacza w chwili obejmowania nieruchomości w posiadanie prawo nie przewiduje żadnych restrykcji i ograniczeń. Oznacza to, że dopuszczalne są wszelkie dowody, a sąd niezależnie ocenia je w kontekście całokształtu stanu faktycznego danej sprawy. Co więcej, zastrzeżenia w tym zakresie nie mogą być nawet podstawą skargi kasacyjnej, bowiem ustawodawca wyłączył z zakresu podstaw tej skargi kwestii ustalenia faktów i oceny dowodów. Podobnie, wskazana w skardze kasacyjnej potrzeba wykładni przepisów prawa nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ aktualnie nie ma już rozbieżności w orzecznictwie i jest jasne, że co do oceny przesłanki dobrej/złej wiary posiadacza w kontekście nabycia prawa własności przez zasiedzenie decyduje chwila objęcia w posiadanie, a ewentualna późniejsza zła wiara nie ma znaczenia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aj

r.g.